

misse finder Bestemmelserne kun Anvendelse paa Bidrag, der er fastsat eller ændret efter Ikrafttrædelsen af Lov Nr. 538 af 22. December 1941. Finder Ændring af Bidragsvilkaarene Sted efter Skatteaarets Begyndelse, faar Bestemmelserne i Stk. 1 først Virkning for Parternes Skatteansættelser for det følgende Skatteaar.«

Endelig er der i den tidligere Lovs § 14 (den nye Lovs § 15) foretaget nogle Ændringer, som er Konsekvenser af de øvrige Ændringer.

Samtlige Ændringer var foreslaaet af Finansministeren og tiltraadt af Udvalget.

Folketingets Udvalg drøftede med Finansministeren den i 1941-Lovens § 4, Stk. 3, indførte Bemyndigelse for Ministeren til at *dispensere* fra de i samme Paragraf, Stk. 1 og 2, indeholdte Regler angaaende Indkomstbeskatning af *Realisationsgevinster paa Aktier*. Der opnaaedes ifølge Betænkningen »Enighed mellem Ministeren og Udvalget om, at man — uden at ændre Udformningen af Dispensationsregelen, der i øvrigt svarer til Affattelsen af Dispensationsbemyndigelsen i Stats-skattelovens § 37 — bør lade Dispensationerne faa et noget videre Omfang, end det i det forløbne Aar har været Tilfældet. For at karakterisere den Praksis, som man i saa Henseende kunde ønske fulgt, skal nævnes, at Dispensationer bør kunne ydes, hvor der er Tale om Tilvejebringelse af Kapital til Opretholdelse eller Udvidelse af Skatteyderens egen Erhvervs-virksomhed, eller — hvor vedkommende i Forvejen er Aktionær i et Selskab — til Tegning af nye Aktier, dog ikke for et større Beløb end det, som vedkommende hidtil har været Ejer af; dernæst bør der, naar Forholdene i øvrigt taler derfor, kunne dispenseres, hvor det drejer sig om Tilvejebringelse af likvide Midler til Udstyr til Børn ved Giftermaal eller til deres Uddannelse eller Igangsættelse med Erhverv; endvidere bør Dispensationsbemyndigelsen kunne bringes til Anvendelse i saadanne Tilfælde, hvor Afhændelsen af Aktierne har afgørende Betydning for Skatteyderens Velfærd, saasom Tilvejebringelse af nødvendig Bolig, Hospitalsophold eller lignende.

Disse Eksempler gør ikke Krav paa at være udtømmende,« hedder det videre i Betænkningen, »men har til Formaal at karakterisere den Praksis, som tænkes fulgt.

Finansministeren har erklæret sig villig til at ændre det under 30. December 1941 af Skattedepartementet udstedte Cirkulære overensstemmende med foranstaaende Synspunkter.«

I Folketinget udtalte *Korsgaard* (K. F.), at hans Parti ikke med Glæde havde givet Tilslutning til Lovforslaget, navnlig